

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Mgr. H. M.** a **2/ J. M.**, bývajúcich v B., proti žalovanej **Ing. K. M.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. E. K., advokátom so sídlom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 27 C 222/2006, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu Bratislave z 22. októbra 2008 sp.zn. 4 Co 251/08 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 2. marca 2007 č.k. 27 C 222/2006-31 vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa používania kamier umiestnených na jej nehnuteľnostiach, a to na snímanie a vyhotovovanie trvalých obrazových a zvukových záznamov o nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcov, a ktorým bolo žalobcom uložené podať v lehote 30 dní návrh na začatie konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Namietala vadu konania pred oboma súdmi spočívajúcu v prekážke právoplatne rozhodnutej veci. Poukazovala na to, že v tej istej veci bolo už právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 10. augusta 2006 č.k. 11 C 138/06-47, ktorým bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o predbežnom opatrení.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.d/ O.s.p., na ktorú poukazovala dovolateľka. V zmysle uvedeného ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Prekážku právoplatne rozsúdenej veci (*rei iudicatae*) upravuje § 159 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednávaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, ak ide v novom konaní o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a týka sa aj z hľadiska skutkových tvrdení rovnakého predmetu konania a tých istých osôb alebo ich právnych nástupcov. Prekážka právoplatne rozsúdenej veci prichádza do úvahy aj v konaní o návrhu na predbežné opatrenie, ktoré je upravené v druhej časti O.s.p. v §§ 74 až 77, t.j. v rámci činnosti súdu pred začatím konania. Z povahy predbežného opatrenia ako procesného inštitútu, ktorým sa poskytuje dočasná procesná ochrana právam účastníka, však vyplýva, že o takúto prekážku môže ísť, len ak sa právoplatne rozhodlo o nariadení predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie je totiž zabezpečovacím prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery účastníkov, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia súd nemusí nariadiť pojednávanie a účastníkov nemusí ani vypočuť, teda ani vykonávať dokazovanie. Nemusí účastníkom ani umožniť, aby pred rozhodnutím o tomto návrhu sa mohli vyjadriť k obsahu listín, z ktorých bude robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie

predbežného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Pretože podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, rovnako ako podmienky pre jeho ďalšie trvanie (ak bolo nariadené), sa môžu meniť v závislosti od konkrétnych okolností, musia byť posudzované podľa stavu, ktorý tu je v čase rozhodovania. Právoplatné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na predbežné opatrenie, teda jeho nenariadenie, tak zásadne nezakladá prekážku rei iudicatae pre možnosť jeho nariadenia na základe nového návrhu.

V preskúmvanej veci dovolací súd z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 11 C 138/2006 (ktorý si vyžiadaval) zistil, že právoplatným uznesením tohto súdu z 10. augusta 2006 č.k. 11 C 138/06-47 (právoplatnosť nadobudlo 20. septembra 2006) bol zamietnutý návrh Mgr. H. M. na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa mala K. M. a P. M. uložiť povinnosť odstrániť kamery umiestnené na ich nehnuteľnostiach a zdržať sa montáže ďalších monitorovacích zariadení a vyhotovovania obrazových záznamov pozemkov vo vlastníctve navrhovateľky. Už len skutočnosť zamietnutia návrhu, so zreteľom na vyššie uvedené, vylučuje prekážku právoplatne rozsúdenej veci na rozhodovanie o novom návrhu na predbežné opatrenie. Okrem toho je zrejmé, že nie je daná ani totožnosť účastníkov, keďže žalobca 2/ nebol účastníkom konania o predchádzajúcom návrhu, a nie je daná ani totožnosť predmetu konania, keďže pojem nehnuteľnosť (označujúci nielen pozemky ale aj stavby spojené so zemou pevným základom) je nepochybne širší ako pojem pozemok.

Dovolací súd preto dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. marca 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová